

12. Je při přidělování bezplatných povolenek pro spotřebu tepla slučitelné se směrnicí o obchodování a pokyny č. 2 a 6, je-li při posuzování zohledněn zdroj tepla, který vyrábí spotřebovávané teplo?
13. Je rozhodnutí Komise 2013/448/EU neplatné a neslučitelné s článkem 290 SFEU a čl. 10a odst. 1 a 5 směrnice o obchodování z důvodu, že se jím mění způsob výpočtu stanovený v čl. 10a odst. 5 druhém pododstavci písm. a) a b) směrnice o obchodování v tom smyslu, že v základu výpočtu nejsou zohledněny emise vznikající při spalování zbytkového plynu a kombinované výrobě tepla a elektřiny, ačkoli je bezplatné přidělení povolenek v této souvislosti přípustné podle čl. 10a odst. 1 a 4 směrnice o obchodování a rozhodnutí Komise 2011/278/EU?
14. Je třeba měřitelné teplo ve formě páry pocházející ze zařízení ETS, která je dodávána do parovodní sítě se značným množstvím odběratelů páry, z nichž alespoň jeden není zařízením ETS, považovat za dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla podle čl. 3 písm. c) rozhodnutí Komise 2011/278?
15. Má pro odpověď na čtrnáctou otázku význam:
- a) zda je parovodní síť vlastnictvím největšího odběratele páry v síti, kterým je zařízení ETS,
 - b) jaký podíl na celkových dodávkách tepla do parovodní sítě využívá největší odběratel,
 - c) kolik je v dané parovodní síti dodavatelů a odběratelů,
 - d) zda existuje nějaká nejistota ohledně toho, kdo vyrábí měřitelné teplo pořizované danými odběrateli páry, a
 - e) zda lze rozdělení užívání páry v rámci sítě změnit tím, že se do něj připojí několik odběratelů páry, kteří nejsou zařízeními ETS, nebo se zvýší stávající míra využití ze strany zařízení ETS?
16. Pokud odpověď na čtrnáctou otázku závisí na skutkových okolnostech daného případu, kterým skutečností má být přikládána zvláštní váha?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772) (Úř. věst. L 130, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 22. dubna 2015 –
Alexej Petruhhin**

(Věc C-182/15)

(2015/C 205/31)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alexej Petruhhin

Další účastník řízení: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūr

Předběžné otázky

- 1) Mají být čl. 18 první pododstavec a čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že v případě vydání občana kteréhokoliv členského státu Evropské unie do státu, který není členem Evropské unie, na základě smlouvy o vydávání osob uzavřené mezi členským státem a třetí zemí je třeba zaručit stejnou úroveň ochrany, jako je ochrana poskytovaná občanovi předmětného členského státu?
- 2) Má za takových okolností soud členského státu, který byl požádán o vydání osoby, uplatnit podmínky vydávání stanovené státem Evropské unie, jehož je daná osoba občanem, nebo státem, v němž má tato osoba obvyklé bydliště?
- 3) V případě, že k vydání má dojít bez zohlednění konkrétní úrovně ochrany stanovené pro občany členského státu, který byl požádán o vydání, musí tento stát ověřit, zda jsou dodrženy záruky stanovené v článku 19 Listiny základních práv Evropské unie, tedy že nikdo nesmí být vydán do státu, v němž mu hrozí vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu? Lze takové ověření omezit na zjištění, zda stát, který žádá o vydání, je smluvní stranou Úmluvy proti mučení, nebo je třeba zjistit skutečnou situaci s přihlédnutím k posouzení uvedeného státu provedeného orgány Rady Evropy?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. dubna 2015 Tarifem Akhrasem proti rozsudku
Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 12. února 2015 ve věci T-579/11, Tarif Akhras v. Rada
Evropské unie**

(Věc C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Tarif Akhras (zástupci: S. Millar, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- částečně zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 12. února 2015 ve věci T-579/11, Tarif Akhras v. Rada Evropské unie;
- zrušil opatření napadená ve věci T-579/11, přijatá dne 23. března 2012 a později, a to v rozsahu, v němž se vztahují na navrhovatele;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatel dva důvody.

Zprv se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Rada oprávněně uplatnila domněnku, že navrhovatel požíval výhod režimu nebo jej podporoval, přičemž nepoužil správné kritérium, tedy nepřezkoumal, zda zjištěné skutečnosti představují soubor dostatečně konkrétních, přesných a konzistentních nepřímých důkazů prokazujících, že navrhovatel požíval výhod režimu nebo jej podporoval.